

Överklagande ingivet den 27 juni 2005 av Giorgio Lebedef, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 12 april 2005 i mål T-191/02: Giorgio Lebedef mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-268/05 P)

(2005/C 243/07)

(Rättegångsspråk: franska)

Giorgio Lebedef har den 27 juni 2005 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 12 april 2005 i mål T-191/02: Giorgio Lebedef mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av advokaterna G. Bouneou och F. Frabetti.

Klaganden yrkar att domstolen skall

upphäva förstainstansrättens dom av den 12 april 2005 i mål T-191/02, Giorgio Lebedef, Senningerberg (Luxemburg), tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: advokaterna G. Bouneou och F. Frabetti, med delgivningsadress i Luxemburg), klaganden, mot Europeiska gemenskapernas kommission företrädd av J. Currall, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg, motpart, angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 5 december 2001 att säga upp ramavtalet av den 20 september 1974, att på nytt anta genomförandebestämmelserna av den 19 januari 2000 beträffande nivå, organ och förfarande för samråd som överenskommits mellan merparten av fack- och yrkesföreningarna och kommissionen, att bekräfta avtalet av den 4 april 2001 om resurser som skall ställas till förfogande för personalrepresentation, att fastställa de bestämmelser om strejk som återfinns i bilaga 1 till ramavtalet av den 20 september 1974 och att uppmåna kommissionens viceordförande N. Kinnock att förhandla med fack- och yrkesföreningarna och att föreslå kommissionsledamöternas kollegium att före slutet av mars 2002 anta ett nytt ramavtal samt att bland de ändringar av tjänsteföreskrifterna som förutsätter samråd med fack- och yrkesföreningarna ta med en ändring enligt vilken det föreskrivs en möjlighet att anta valregler genom omröstning som organiseras bland institutionens personal och i andra hand en talan om ogiltigförklaring av N. Kinnocks skrivelse av den 22 november 2001 till samtliga fackföreningsordföranden, i vilken de underrättades om Kinnocks beslut att anmoda kommissionen att den 5 december 2001 säga upp det ovan nämnda ramavtalet av den 20 september 1974 och anta flera av de ovan nämnda punkterna samt ogiltigförklaring av E. Halskovs beslut av den 6 december 2001 att inte bevilja klaganden ett reseförordnande för att delta i samrådet den 7 december 2001 angående "hela förslaget till ändringar av tjänsteföreskrifterna".

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan för att få domen upphävd har klaganden ifrågasatt rubrik 4, punkterna 96–103, i domen, närmare bestämt frågan huruvida "talan om ogiltigförklaring av beslutet av den 5 december 2001 kan upptas till sakprövning, i den del det avser antagande av genomförandebestämmelser och till den del dessa fråntar klaganden de rättigheter som erkänts denne enligt avtalet av den 4 april 2001".

Eftersom fackföreningen, företrädd av klaganden, genom genomförandebestämmelserna utesluts från samrådsorganet påverkas klagandens egen situation genom att han fråntas sina individuella rättigheter i egenskap av fackföreningsrepresentant vid detta samrådsorgan (se för ett liknande resonemang domstolens dom av den 11 maj 1989 i de förenade målen 193/87 och 194/87, Maurissen och Union Syndicale mot Revisionsrätten, REG 1989, s. 1045, och förstainstansrättens dom av den 14 juli 1998 i mål T-42/97, Lebedef mot kommissionen, REGP 1998, s. I-A-371 och II-1071, punkterna 18–21). Följaktligen går tillämpningsbestämmelserna honom emot och ger upphov till ett intresse för honom att en talan väcks mot dem i syfte att få dem ogiltigförklarade.

Denna slutsats vederläggs inte av den rättspraxis som skapats genom förstainstansrättens dom av den 22 juni 1994 i de förenade målen T-97/92 och T-111/92, Rijnoudt och Hocken mot kommissionen, (REGP 1994, s. I-A-159 och II-511), punkterna 82 och 86, och av den 15 juli 1994 i de förenade målen T-576/93–T-582/93, Browet m.fl. mot kommissionen, (REGP 1994, s. I-A-191 och II-619), punkt 44. De bakomliggande omständigheterna i de mål som gav upphov till de ovan nämnda domarna skiljer sig från de i det förevarande fallet, eftersom klagandens rättigheter här direkt härrör från bestämmelserna om ekonomiska medel och, trots att de beviljats i syfte att förenkla medverkandet av hans fackförening vid samrådsorganet, omfattas av förfarandet enligt tjänsteföreskrifterna eftersom de direkt påverkar klagandens rättsliga ställning.

Förstainstansrätten har i den ifrågasatta domen inom ramen för prövningen av huruvida talan kunde upptas till sakprövning de facto accepterat att A&D (klagandens fackförening) inte har ansetts representativ. Klaganden har ifrågasatt denna inställning eftersom yrkes- och fackföreningars representativitet inte bedöms på objektiva grunder enligt tillämpningsbestämmelserna och eftersom den komparativa bedömningen av representativiteten varit uppenbart oriktigt. Dessutom har principerna om likabehandling och icke-diskriminering, rätten till försvar, motiveringsskyldigheten, förbudet mot en godtycklig rättegång liksom artikel 24a i tjänsteföreskrifterna åsidosatts.